

РЕШЕНИЕ

№ 168

гр. София, 10.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 54 състав,
в публично заседание на 08.12.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Атанас Николов

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **3920** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 118, ал. 1 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано е по жалба на Д. В. Л. с ЕГН [ЕГН] от [населено място] срещу Решение № 1040-20-1224/26.11.2021 г. на директора на ТП на НОИ – С. – град, с което е потвърдено Разпореждане № 214-00-1424-4/26.11.2020 г. на ръководителя на контрола на разходите на ДОО в ТП на НОИ – С. град. В жалбата са наведени доводи за незаконосъобразност на оспореното решение поради издаването му в противоречие с материалния закон, при допуснати съществени процесуални нарушения и в несъответствие с целта на закона, както и поради необоснованост. Иска се отмяна на обжалвания акт.

Ответникът директорът на ТП на НОИ – С. – град, чрез процесуалния си представител юрк. Г., оспорва жалбата като неоснователна и необоснована по изложените в оспореното решение мотиви и излага становище по същество на спора в писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител за участие в съдебното производство и не ангажира становище по спора.

От фактическа страна:

Със заявление от 05.03.2014 г. Л. е сезирала административния орган с молба за отпускане на обезщетение по чл. 54а от КСО. Към заявлението е приложила заповед № 050/28.02.2014 г. издадена от осигурител „Д.Г.СТРОЙ” ООД, ЕИК[ЕИК] за прекратяване на трудовото й правоотношение, считано от 28.02.2014 г., на основание чл. 71, т.1 от КТ.

С оглед на реда, уреден в цитираните разпоредби и предвид представените от жалбоподателката документи, и наличните данни, подавани на основание чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, с разпореждане № 214-00-1424-1 от 18.03.2014 г., на основание чл. 54ж, ал. 1 и във връзка с чл. 54а, ал. 1, чл. 54б, ал. 1 и чл. 54в, ал. 1 от КСО, е отпуснато парично обезщетение за безработица, считано от 28.02.2014 г. до 27.02.2015 г. в размер на 21.77 лв. дневно.

При осъществен последващ контрол относно спазването на осигурителното законодателство, е извършена проверка по разходите на ДОО от контролен орган на ТП на НОИ С. - град на осигурителя “Д.Г.СТРОЙ” ООД, ЕИК[ЕИК], приключила с констативен протокол № КВ-5-21-00673548/18.09.2019 г., в който са обективирани резултатите от проверката. Издадени са Задължителни предписания № ЗД-1-21-00673555/18.09.2019 г. За заличаване на подадените данни за осигурителен стаж и осигурителен доход в регистъра на осигурените лица за периода от месец януари 2013 г. до месец март 2019 г. вкл., в това число и за г-жа Д. Л..

Предвид събраните доказателства, с Разпореждане № 214-00-1424-2 от 26.11.2020 г. на ръководител на осигуряването за безработица, е отменено Разпореждане № 214-00-1424-1 от 18.03.2014г., с което на жалбоподателката е отпуснато ПОБ.

С последващо Разпореждане № 214-00-1424-3 от 26.11.2020 г. е отказано отпускане на ПОБ, а с обжалваното в настоящото производство Разпореждане № 214-00-1424-4 от 26.11.2020 г. е постановено Д. В. Л. да възстанови добросъвестно полученото парично обезщетение за безработица в размер на 5464.27 лв.

С жалба вх. № Ц1012-21-1507 от 29.12.2020 г. г-жа Д. В. Л. е оспорила по административен ред Разпореждане № 214-00-1424-2 от 26.11.2020 г. и Разпореждане № 214-00-1424-3 от 26.11.2020 г., във връзка с което е образувано административно производство по реда на чл. 117 от КСО.

С Решение № 1040-21-39/14.01.2021 г. Директора на ТП на НОИ-С. град. е потвърдил Разпореждане № 214-00-1424-2 от 26.11.2020 г. и Разпореждане № 214-00-1424-3 от 26.11.2020 г. Решението на Директора подлежи на обжалване пред Административен съд София - град по реда на глава X, Раздел IV от АПК в 14-дневен срок от съобщаването му. Видно от известие за доставяне ИДР8107100и7Х16, Решение № 1040-21-39/14.01.2021 г. на Директора на ТП на НОИ-С. град, е връчено лично, срещу подпис, на Д. В. Л. на 26.01.2021 г. Не е атакувано пред Административен съд София - град, поради което след изтичане на 14-дневния срок - на 10.02.2021 г., е влязло в сила и представлява стабилен административен акт, с всички произтичащи от това последици.

Разпореждане № 214-00-1424-4 от 26.11.2020 г. на ръководителя на осигуряването за безработица, с което на основание на основание чл. 114. ал. 3 и във връзка с чл. 114, ал. 2, т. 2 от Кодекса за социално осигуряване е разпоредено лицето да възстанови добросъвестно полученото парично обезщетение за безработица за периода от 28.02.2014 г. до 27.02.2015 г. в размер на 5464.27 лв. е обжалвано по административен ред, като е налице произнасяне от органа с Решение No 1040-20-1224/26.11.2021 г. на

директора на ТП на НОИ – С. – град, с което е потвърдено Разпореждане No 214-00-1424-4/26.11.2020 г. на ръководителя на контрола на разходите на ДОО в ТП на НОИ – С. град.

Правни изводи:

Оспорването е направено от надлежна страна, чиито законни права и интереси са засегнати от оспореното решение. Жалбата е депозирана в 14-дневния преклузивен срок по чл. 118, ал. 1 от КСО, поради което се явява процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган съгласно чл. 117, ал. 3 от КСО – директор на ТП на НОИ, в кръга на правомощията му, като е спазена изискуемата писмена форма и са съобразени материалноправните и процесуалните разпоредби, както и целта на закона.

Разпореждане No 214-00-1424-4/26.11.2020 г. на ръководителя на контрола на разходите на ДОО в ТП на НОИ – С. град също е издадено от компетентен орган. Съобразно нормата на чл. 114, ал. 5 от КСО прихващането се извършва с разпореждане на длъжностното лице, на което е възложено ръководството на контрола по разходите на държавното обществено осигуряване в съответното териториално поделение на НОИ, или на друго длъжностно лице, определено от ръководителя на поделението.

Видно от приетата като писмено доказателство Заповед на директора на ТП на НОИ – С. – град е възложено на изброените в нея служители да издават разпореждания за възстановяване на неоснователно изплатени суми по чл. 114, ал. 1 и ал. 2 от КСО и разпореждания за прихващане на дължими суми по влезли в сила разпореждания по чл. 114, ал. 3 от КСО от изискуеми вземания на осигурения от ДОО.

Разпореждането е издадено в предвидената от закона писмена форма и съдържа фактически и правни основания.

В хода на проведеното административно производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Относно спазване на материалния закон:

Съгласно чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО добросъвестно получените суми за осигурителни плащания не подлежат на възстановяване от осигурените лица с изключение на следните случаи, в които възстановяването на сумите е без лихва до изтичането на срока за доброволно изпълнение: когато след изплащането им са представени нови документи или данни, които имат значение за определяне на правото, размера и срока на изплащане. Съгласно ал. 3 на същия член за възстановяване на сумите по ал. 1 и 2 длъжностното лице, на което е възложено ръководството на контрола по разходите на държавното обществено осигуряване в съответното териториално поделение на Националния осигурителен институт, или друго длъжностно лице, определено от ръководителя на поделението, издава разпореждане, което подлежи на доброволно изпълнение в 14-дневен срок от връчването му. В тези случаи не се съставя ревизионен акт за начет по чл. 110, ал. 1. Разпорежданията се връчват на лицата по реда на чл. 110, ал. 4. Съгласно чл. 114, ал. 5 от КСО дължимите суми по разпореждания, които не са погасени доброволно в срока по ал. 3 и 4, подлежат на принудително изпълнение по реда на чл. 110, ал. 5, т. 1 от този кодекс или по реда на

Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, или чрез прихващане от изискуеми вземания на осигурения от държавното обществено осигуряване. Прихващането се извършва с разпореждане на длъжностното лице, на което е възложено ръководството на контрола по разходите на държавното обществено осигуряване в съответното териториално поделение на Националния осигурителен институт, или на друго длъжностно лице, определено от ръководителя на поделението. Разпореждане № 214-00-1424-4/26.11.2020 г. на ръководителя на контрола на разходите на ДОО в ТП на НОИ – С. град е издадено на основание чл. 114, ал. 2, т. 2 и чл. 114, ал. 3 от КСО, е надлежно връчено на жалбоподателя.

Съгласно чл. 117а от КСО обжалването на разпорежданията по чл. 114 от КСО не спира изпълнението им. Жалбоподателят не е ангажирала доказателства, че е спряно изпълнението на разпореждането по реда на чл. 117а, ал. 2 от КСО.

В конкретния случай безспорно е установено, че Разпореждане № 2014-00-142492 от 26.11.2020г. И Разпореждане № 214-00-1424-3 от 26.11.2020г. Са потвърдени с Решение № 1040-21-39/14.01.21г. На Директора на ТП на НОИ, което поради не обжалването му е влязло в сила на 10.02.21г.

Не се спори и относно обстоятелството, че цитираното Разпореждане № РВ-3-21-00855738/18.12.2020 г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО не е изпълнено доброволно в 14- дневен срок от връчването му на жалбоподателя.

В тази връзка съгласно чл. 114, ал. 5 от КСО дължимите суми по разпореждания, които не са погасени доброволно в 14-дневния срок /предвиден в чл. 114, ал. 3 от КСО/, подлежат на принудително изпълнение по реда на чл. 110, ал. 5, т. 1 от този кодекс или по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, или чрез прихващане от изискуеми вземания на осигурения от държавното обществено осигуряване. Следователно прихващането може да се прилага за събиране на непогасени в предвидения 14- дневен срок за доброволно изпълнение публични държавни вземания по ДОО, както е в случая. Тази законова разпоредба дава възможност прихващането да се извършва от всяко възникнало вземане от ДОО, както е в случая, без да се изисква изричното писмено съгласие на лицето. Прихващането е способ за принудително изпълнение на задължението за възстановяване на недобросъвестно получени суми по ДОО. Материалноправните изисквания за законност на това изпълнение обхващат съществуването на законосъобразно задължение по ДОО, което подлежи на изпълнение. В конкретния случай според настоящия съдебен състав, Разпореждане № 2014-00-142492 от 26.11.2020г. И Разпореждане № 214-00-1424-3 от 26.11.2020г. Са потвърдени с Решение № 1040-21-39/14.01.21г. На Директора на ТП на НОИ, което поради не обжалването му е влязло в сила на 10.02.21г.

В съответствие с чл. 117а, ал. 1 от КСО съдът намира че материалноправните предпоставки за извършване на прихващане по реда на чл. 114, ал. 5 КСО са налице, а именно: наличие на две насрещни задължения, идентичност на субектите по двете правоотношения, еднородност на двете задължения и изискуемост на вземането на страната – в случая административния орган, осъществяващ контрола на разходите на ДОО, който прави изявление за прихващане.

Съдът намира доводите, изложени в жалбата, за неотнормими към предмета на настоящото съдебно производство, доколкото същите се отнасят до законосъобразността на Решение № 1040-21-39/14.01.21г. На Директора на ТП на НОИ, респ. На Разпореждане № 2014-00-142492 от 26.11.2020г. И Разпореждане №

214-00-1424-3 от 26.11.2020г. Които поради необжалването им са влезли в сила.

С оглед на всичко изложено съдът намира, че оспореният административен акт и потвърденото с него разпореждане са издадени от компетентни органи, в изискуемата от закона писмена форма, в съответствие с материалния закон и с неговата цел, като не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Относно разноските.

Предвид изхода на делото настоящият съдебен състав намира, че претенцията на процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателна. На основание чл. 143 и чл. 144 от АПК вр. чл. 78, ал. 8 от ГПК вр. чл. 37 от Закона за правната помощ вр. чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащане на правната помощ на ответника следва да бъдат присъдени разноски в размер на 100 лева за юрисконсултско възнаграждение.

С тези мотиви, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. В. Л. с ЕГН [ЕГН] от [населено място] срещу Решение No 1040-20-1224/26.11.2021 г. на директора на ТП на НОИ – С. – град, с което е потвърдено Разпореждане No 214-00-1424-4/26.11.2020 г. на ръководителя на контрола на разходите на ДОО в ТП на НОИ – С. град.

ОСЪЖДА Д. В. Л. с ЕГН [ЕГН] от [населено място] да заплати на ТП на НОИ – С. – град сумата от 100 /сто/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на Република България с касационна жалба в 14- дневен срок от получаване на съобщението до страните за неговото постановяване.

СЪДИЯ: